

Marcel Comanici (Dinamo) clasat pe primul loc în cadrul categoriei 14-18 ani, în timpul unui program de exerciții liber alese.

Foto: B. Ciobanu

Campionatele republicane pe anul 1961

Întrecerile sportivilor bucureșteni...

Simbătă, la ora prinzului, au apărut pe patinoarul din parcul „23 August” cei aproape 40 de concurenți care timp de două zile aveau să-și dispute înfruntările în faza preliminară a competiției. Printre ei, cunoștințe mai vechi dar și multe fete și băieți, unii doar de-o șchioapă, pe fetele cărora se citea

emoția firească dinaintea primului lor concurs public. Și când te gîndești că anul trecut numărăm pe degete participanții la această competiție. Iată de ce merită să felicităm pe antrenorii și conducerea cluburilor Dinamo și Constructorul și, în mai mică măsură, C.C.A. care au reușit să formeze într-un interval scurt o nouă și valoroasă promoție de patinatori.

Și acum, cîteva cuvinte despre comportarea sportivilor mai experimentați (de fapt și aceștia sînt foarte tineri, nici unul nu depășește 20 de ani). Cristina Patraulea este în real progres. Mai puțin emotivă ca de obicei, a arătat siguranță în execuția unui program bogat în figuri. Surpriza competiției a furnizat-o talentata Roxana Găbunea, care la categoria juniori 14-18 ani, și-a depășit principala ei adversară, Irina Zaharescu, prin grație în execuțiile libere și mai multă precizie în desenarea figurilor obligatorii. Irina Zaharescu a rămas neîntrecută în execuția piruetelor. Surorile Seivarth, în deosebi Imola, patinează într-un ritm mai susținut și posedă un repertoriu mult mai bogat decît anul trecut. Campionul țării, Radu Ionian, s-a impus din nou prin tinuta elegantă și legătură armonioasă între figuri la „libere”. Peter Gall și mai puțin Marcel Comanici au mers și ei pe un drum ascendent.

Iată rezultatele: CAT. SUB 14 ANI: 1. Elena Mois (Dinamo) 46,6 p., 2. Elena Petrescu (Constructorul) 43 p., 3. Gabriela Manta (D) 38,5 p., 4. N. Belu (C) 37,2 p., 5. L. Florescu (C) 33 p., 6. R. Marinescu (D) 44,6 p. CAT. 14-18 ANI: 1. Roxana Găbunea (C) 88,8 p., 2. Irina Zaharescu (D) 86 p., 3. Corina Lupea (C) 66,8 p., 4. M. Comanici (D) 53 p., 5. G. Malariuc (C) 80,4 p., 6. R. Medianschi (C) 74 p. SENIOARE: 1. Cristina Patraulea (C) 127 p., 2. Irina Zaharescu (D) 120,3 p., 3. Imola Seivarth (C.C.A.) 113,7 p. SENIORI: 1. R. Ionian (C) 133 p., 2. P. Gall (D) 113,7 p., 3. L. Nanasi (C) 102,3 p. Perechi CAT. SUB 14 ANI: Dana Gheorghiu (C) - S. Dragoș (D); CAT. 14-18 ANI: Sabina Damian - L. Florescu (C); SENIORI: Cristina Patraulea - R. Ionian (C).

TR. ANDRONACHE

Scurtă privire retrospectivă înaintea startului pe 1961

• Nici un loc în finale la J.O. de la Roma • Rezultate și medii nesatisfăcătoare pe listele celor mai buni performeri

Anul trecut pe vremea aceea, fără să așiișăm un optimism exagerat, anticipam „un 1960” rodnic în performanțe de valoare pentru natația noastră. Aveam în față anul olimpic, iar unele rezultate obținute de fruntașii natației românești făgăduiau cel puțin un loc în finale la J.O. de la Roma; adică măcar atât cît se realizase cu patru ani în urmă la Melbourne (Al. Popescu, locul 8 la 200 m fluture). Dar, dintre toți cei care îndreptăteau speranțele specialiștilor numai Mitrofan (la 200 m bras) și Alex. Popescu (200 m fluture) îndeplinindu-și normele au plecat la Roma. Numai doi și aceștia fără prea mare succes, deoarece alții Mitrofan cît și Alex. Popescu, nereușind să-și repete performanțele lor maxime, au „căzut” din semifinale. Ceilalți doi, Maria Both și Adrian Oanță, s-au oprit pe parcurs: n-au realizat normele olimpice. Totuși, eforturile înotătorilor noștri frunțasi pentru o comportare frumoasă au fost răsplătite într-un fel: Mitrofan și Oanță (la 200 m bras) și Al. Popescu (la 200 m fluture) au atins rezultate cu care figurează pe listele întocmite de statisticieni la sfîrșitul anului. Din acest „taio” cel mai bine cotat este Mihai Mitrofan: locul 11 în Europa într-o probă cu mulți concurenți. Cu acest ultim succes, căpitanul echipei noastre reprezentative și-a luat „adio” — la vîrsta de 30 de ani — de la activitatea competițională. Nu însă și de la natație. Mitrofan a tras treningul peste slip pentru a se dedica îndeletnicirii de antrenor. Este un cîștig, apreciem noi, pentru natația noastră, întrucît disciplina și tenacitatea care l-au caracterizat pe maestrul sportului Mihai Mitrofan, ca sportiv, vor putea servi drept exemplu și pentru tinerii înotători aflați în pregătirea sa.

Adrian Oanță ocupă locul 20 în ierarhia celor mai buni brașiști ai continentului nostru deși timpul său (2:41,3) este inferior doar cu 9 zecimi de secundă celui realizat de Mihai Mitrofan. Capabil de salturi calitative impresionante, așa cum ni l-am închipuit întotdeauna pe talentatul Alex. Popescu, acesta a reușit, într-un singur an, să-și îmbunătățească cu aproape 10 secunde performanța pe 200 m fluture: de la 2:34,1 (cel mai bun rezultat la sfîrșitul anului 1959) la 2:24,3! Campionul și recordmanul nostru s-a trezit însă tîrziu... Pentru că, acest timp (2:24,3) care îl trimite pe locul modest cu nr. 13, i-ar fi adus doar cu un an în urmă poziția a treia în ierarhia europeană.

Ce înseamnă aceasta? Nimic altceva, decît că natația mondială progresează într-un ritm uluitor de rapid,

în timp ce natația noastră progresează în contratimp (cazul lui Al. Popescu) sau bate pasul pe loc. Este o constatare tristă, dar adevărată. Avem în față noastră listele care cuprind pe cei mai buni 10 înotători romîni în anul 1960 și pe care le vom publica în numerele noastre viitoare. Cel mai rapid înotător se mulțumește cu rezultate în jurul lui 1 minut (atît cît au ajuns să înoleze mai mulți, deși demifondisții consideră un 4:50,0 pe 400 m liber, o limită a posibilităților lor (Ilse Konrads, Chris von Saltza ș.a. înolează mai repede), iar fondisții obțin cu multă dificultate timpuri sub 20 minute pe 1500 m. În probele feminine situația se prezintă la fel de îngrijorător raportată la nivelul internațional.

Ne-am mîndrit în ultimii ani cu o serie de rezultate înfrădețate valoroase... la timpul lor (2:39,5 la 200 m bras masculin, 1:15,0 la 100 m spate feminin, 1:07,8 și 5:14,2 la 100 m și 400 m liber feminin etc.). Din diferite motive mai mult sau mai puțin obiective o bună parte dintre performeri de ieri nu au mai reușit să repete bunele rezultate și cu toate acestea timpuri de mai sus continuă să rămîna „o sfîncă” de neînvinși. Calitatea apare cu greu și numai izolat și întimplător, dacă nu se bazează pe o puternică bază de mase. Saltul calitativ în afara acumulărilor cantitative este de neconceput. Lectura mediilor primelor 5 și 10 performanțe comparate cu mediile realizate în 1959 demonstrează că în asociațiile și cluburile sportive cu secții de natație s-a dus o muncă de mîntuială, fără simț de răspundere, fără perspective. Consecințele acestui „sistem” de muncă sînt cît se poate de neplăcute. Astfel, studiul comparativ al mediilor celor mai buni 5 și 10 performeri

arată în general o stagnare la o situație, bineînțeles, nesatisfăcătoare. Din cauza golului ce s-a creat, cu greu putem depista de pe listele celor mai buni performeri elementele cu reale perspective de dezvoltare, capabile să ajungă, de pildă, la valoarea rezultatelor amintite mai sus.

Este, într-adevăr, neplăcut să constată această stare de lucruri. Există însă suficiente posibilități și deci și speranțe într-o redresare a situației. Firește, baza de la care trebuie să pornească o constituie munca de instruire-antrenament cu cei mai tineri înotători: copiii. Centrele de inițiere organizate în ultimii ani de către federația de specialitate au furnizat secțiilor de natație numeroase elemente de perspectivă. Îmbunătățirea operațiilor de selecție și apoi de repartizare a copiilor, recrutați din centrele de învățare a înotului, ar avea ca rezultat practic, îngroșarea rîndurilor (încă prea rare) în secțiile de natație. Acesta este numai un punct din planul de măsuri pe care îl va elabora în curînd federația de specialitate, în vederea reorganizării activității în sportul natației. Celelalte se referă la: o mai bună amenajare a bazelor sportive (instalații de încălzirea apei la piscine descoperite pentru prelungirea activității), o mai justă repartizare a orelor de antrenament la bazine, o femeinică însușire a elementelor metodico-tehnice de către antrenori.

Toate acestea cît și altele care sînt cuprinse în planul de măsuri (atît de mult așteptat) își propun să scoată din impas sportul natației.

Condiții sînt create pentru acest lucru. Trebuie însă mai multă răspundere, mai multă dragoste pentru ridicarea natației noastre la nivelul rezultatelor internaționale actuale.

G. NICOLAESCU

DE CE NU E FOLOSIT TIMPUL FAVORABIL?

În ultimii ani, patinatorii bucureșteni au fost nevoiți să se rezume numai la gheața artificială a patinoarului din parcul „23 August”. Iernile fiind... calde, nu le-a permis să desfășoare o activitate competițională prea bogată. Anul acesta, însă, spre bucuria lor, mercurul termometrului a coborît, uneori, chiar și la ora prinzului, sub 10 grade astfel că gheața a înlocuit toate lacurile Bucureștiului.

Și totuși... Ne aflăm în plin sezon și în Capitală au fost organizate, pînă în prezent doar două concursuri de patinaj artistic (pe patinoarul artificial) și două de

NOTE

viteză pe lacul din parcul „23 August”. Afla tot. Pot fi considerate suficiente aceste concursuri? Sîntem conștienți că nu, și acest lucru este bine să-l înțelegem și membrii comisiei de specialitate. Cluburile și asociațiile continuă și acum să folosească la maximum — pentru antrenamentele sportivilor lor — patinoarul artificial al cărui program extrem de încărcat nu permite organizarea de competiții. Dar, cînd te gîndești că avem gheață berechet, nu poți să înțelegi lipsa de inițiativă a cluburilor și a unor organe U.C.F.S. De ce nu se folosește și alte baze sportive? De ce nu se transformă cîteva din numeroasele terenuri de baschet, volei, tenis sau unele lacuri, în patinoare, care ar putea găzdui foarte bine diverse competiții? De altfel, pe lacul de lîngă noul circ de stat — ca să nu luăm decît un singur exemplu — zi de zi patinează tineri și vîrstnici. De ce nu s-ar face și concursuri?

Desigur, timpul nu este pierdut, dar... s-ar putea să-l pierdem curînd. Se impune, ca printr-un efort colectiv, consiliile raionale U.C.F.S., cluburile și asociațiile sportive să profite de condițiile atmosferice favorabile amenajării de patinoare. Trebuie pornit imediat la organizarea a cît mai multor concursuri populare cu prilejul cărora pot fi descoperite noi elemente talentate.

Oare, nu ar fi necesară organizarea unor asemenea concursuri cu altă mai mult cu cît în București ca și în alte centre ale țării mîi de tineri și tinere doresc să-și înscrie numele printre participanții la întrecerile Spartachiadei de iarnă, competiție al cărei program cuprinde — așa cum se știe — și proba de patinaj?

TR. IOANITESCU

CEI MAI BUNI 10 PERFORMERI AI ȚĂRII NOASTRE

După ce într-un număr trecut am scos în evidență performanțele valoroase realizate de fruntașii noștri frunțasi în rîndurile de față ne vom opri asupra unor probe care în anul 1960 n-au reușit, datorită comportării nesatisfăcătoare a unor tragători, să se ridice la nivelul performanțelor mondiale. Este vorba în primul rînd de proba de armă liberă calibru mare, unde în afara poziției în genunchi la care s-a egalat recordul R. P. R. prin I. Sirbu, în rest rezultatele sînt cu mult în urma recordurilor republicane. Este cazul să mai spunem că, în general, această probă este mult în restanță față de performanțele mondiale (exceptie făcînd poziția culcat unde recordul R.P.R. depășește pe cel mondial). Rămînerea în urmă are mai multe cauze. În primul rînd proba a fost subapreciată — cu toate că ea figurează și la întrecerile olimpice — de către unele cluburi și asociații și chiar de către tragătorii frunțasi specialiști în acest domeniu. Ne-am așteptat, de pildă, la mult mai mult din partea campionului mondial C. Antonescu, alfit în întrecerile interne, cît mai ales în cele internaționale. El nu figurează însă pe primul loc în concursurile interne decît la poziția în picioare, alături de I. Sirbu, cu o cifră mult prea mică față de posibi-

litățile lui. Iată primii 10 clasati: POZIȚIA CULCAT (record mondial 894 p; record R.P.R. 896 p): 1. N. Rotaru 392 p; 2. I. Sirbu 390 p; 3. C. Antonescu 389 p; 4. V. Panțuru 389 p; 5. L. Cristescu 388 p; 6. V. Enea 382 p; 7. I. Muscă 378 p; 8. Gh. Paltenie 377 p; 9. P. Loghin 376 p; 10. N. Gojocaru 375 p. POZIȚIA ÎN GENUNCHI (record mondial 388 p; record R.P.R. 384 p): 1. I. Sirbu 384 p; 2. N. Rotaru 382 p; 3. C. Antonescu 373 p; 4. V. Enea 369 p; 5-6. Gh. Paltenie, V. Panțuru 366 p; 7-8. L. Cristescu, M. Ferecatu 365 p; 9. N. Gojocaru 364 p; 10. P. Sandor 361 p. POZIȚIA ÎN PICIOARE (record mondial 371 p; record R. P. R. 368 p): 1-2. C. Antonescu, I. Sirbu 362 p; 3. V. Enea 360 p; 4. N. Rotaru 349 p; 5. V. Panțuru 345 p; 6-8. L. Cristescu, I. Muscă, M. Naghi 342 p; 9. P. Sandor 338 p; 10. I. Văcaru 335 p. ARMA LIBERĂ, CALIBRU MARE 3x40 FOCURI (record mondial 1147 p; record olimpic 1138 p; record R. P. R. 1132 p): 1. I. Sirbu 1120 p; 2. C. Antonescu 1119 p; 3. N. Rotaru 1112 p; 4. V. Enea 1102 p; 5. L. Cristescu 1095 p; 6. V. Panțuru 1095 p; 7. N. Gojocaru 1072 p; 8. P. Sandor 1070 p; 9. M. Ferecatu 1068 p; 10. Gh. Paltenie 1067 p.

Doi brașiști, amîndoi căpitani de echipe reprezentative: Mihai Mitrofan (dreapta) și György Kunsági (selecționata Budapesta) schimbă fanioane și buchete de flori. De aici înainte obiectivul fotografic nu-l va mai prînde pe Mitrofan în această postură, deoarece el s-a retras recent din activitatea competițională devenind antrenor.

Tirul în anul 1960 (II)

ȚĂRII NOASTRE

Multa dezamagire ne-am produs în cursul anului 1960 și mai ales cu prilejul J. O. de la Roma, tragătorii de PISTOL PRECIZIE. Cel mai ridicată cifră realizată în concursurile interne a fost de 552 p. cu 6 puncte mai mult decît în anul precedent, dar cu 9 puncte în minus față de recordul țării. În afara de Ilie Nișu și B. Neagu care au înregistrat o oarecare creștere, ceilalți specialiști, V. Manciu, G. Maghiar, T. Jeghinschi, nu au mai atins nici măcar rezultatele din anul 1959 (record mondial 566 p. record olimpic 560 p; record R.P.R. 561 p). Primele 10 rezultate: 1. I. Nișu 552 p; 2. B. Neagu 547 p; 3. G. Maghiar 545 p; 4. V. Manciu 544 p; 5. E. Harea 543 p; 6-7. T. Bodnărescu, E. Drăgan 542 p; 8. T. Jeghinschi 541 p; 9-10. Al. Claus, T. Manicandide 539 p.

În anul 1960 cluburile și asociațiile sportive au neglijat în mare măsură probele feminine și din această cauză la arma liberă calibru redus 3x30 focuri senioare, rezultatele sînt mai slabe decît în anul 1959. Doar la poziția culcat s-a reușit să se egaleze recordul R.P.R. Pe 3 poziții însă, rezultatul cel mai bun din anul 1960 este cu 10 puncte mai mic decît recordul republican. POZIȚIA CULCAT (record mondial 299 p; record R.P.R.

297 p.): 1. Anreha Gosma 297 p.; 2. Ioana Soare 296 p.; 3. Jacqueline Zvonetschi 296 p.; 4. Eva Quintus 295 p; 5-9. Sanda Caseli, Tereza Quintus, Denise Popa, Sibille Popa, Angela Zgorboale 295 p; 10. Ana Goreti 295 p. Din aceste cifre rezultă că un grup însemnat de concurențe sînt de valoare apropiată. POZIȚIA ÎN GENUNCHI (record mondial 294 p; record R.P.R. 290 p): 1. Ana Goreti 287 p; 2-3. Paraschiva Almasan, Sanda Caseli 286 p; 4. Cleopatra Alexandru 285 p; 5-6. Felicia Iovănescu, Tereza Quintus 284 p; 7-9. Anca Giurchescu, Maria Otz, Sibille Popa 283 p; 10. Eda Antosch 282 p. POZIȚIA ÎN PICIOARE (record mondial 283 p; record R. P. R. 276 p): 1. Ana Goreti 266 p; 2-3. Eva Quintus, Tereza Quintus 265 p; 4-5. Paraschiva Almasan, Anca Giurchescu 264 p; 6. Sanda Caseli 263 p; 7-8. Elena Donciu, Maria Otz 262 p; 9-10. Cleopatra Alexandru, Felicia Iovănescu 261 p. Rezultatul primei concurențe este mai mic cu 17 puncte decît recordul mondial și cu 10 puncte decît recordul R.P.R. ARMA LIBERĂ, CALIBRU REDUS 3x30 FOCURI (record mondial 866 p; record R. P. R. 854 p): 1. Sanda Caseli 844 p; 2. Tereza Quintus 842 p; 3-4. Anca Giurchescu, Ana Goreti 836 p; 5. Paraschiva Almasan 834 p; 6-8. Aurelia Gosma, Sibille Popa, Elena Seimeanu 833 p; 9. Cleopatra Alexandru 830 p; 10. Felicia Iovănescu 824 p.

V. GODESCU